

Arrest

nr. 247 975 van 22 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 8 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Arakin-origine, een Arabische stam. U verklaart geboren te zijn in Nyala, in de provincie Zuid-Darfur. U woonde in Nyala tot u zeven jaar oud was, vervolgens verhuisde u naar Um Chak in Noord-Kordofan [op heden West-Kordofan]. U ging tot in het secundair, tot in 2008, naar school. Daarna startte u een handel in gsm's, wat uw inkomen vormde tot 2012. In 2006 is uw vader overleden aan een te hoge bloeddruk. Uw moeder verblijft nog steeds in Um Chak. Op 26 augustus 2012 verliet u Soedan voor het eerst. U reisde naar Egypte en verbleef er tot 06 september 2014 en trouwde in die periode, meer bepaald op 01 mei 2014 per vertegenwoordiging met Kibria Mustafa.

Vervolgens reisde u verder naar België, waar u op 15 september 2014 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Bij dit verzoek verklaart u dat op 20 augustus 2012 uw broer en een buurman in een gevecht verwikkeld geraakten omwille van het vee van de buur dat op de akkers van uw broer graasde. Zij kwamen hier beiden bij om het leven. Neven van uw buurman wilden daarop de dood van deze buurman wreken door ook u te doden. Dit eerste verzoek om internationale bescherming werd echter op 16 mei 2017 afgesloten met een afstand van asielaanvraag nadat u op 24 februari 2017 afstand deed van uw verzoek in het kader van een terugkeer naar uw land van herkomst georganiseerd door de Internationale Organisatie voor Migratie. Op 03 april 2017 keerde u vrijwillig terug naar Soedan.

U verklaart terug te zijn gekeerd naar Soedan omdat uw familie u nodig had en omdat degenen waar u in bloedwraak mee verwikkeld was uw aanwezigheid vroegen op een bijeenkomst om dit geschil bij te leggen. In februari 2017 hadden zij uw moeder gecontacteerd omdat zij een einde wilden maken aan dit conflict. Begin maart 2017 werd zij een tweede keer gecontacteerd. Zij eisten uw aanwezigheid en een geldsom om dit conflict bij te leggen. Toen u aankwam in Soedan werd u opgepakt op de luchthaven door de inlichtingsdiensten. U bleef in detentie tot 20 april 2017. U werd beschuldigd bij de oppositie te horen omdat u het land had verlaten. U werd vrijgelaten op voorwaarde dat u zich later opnieuw bij hen zou melden. Na uw vrijlating, reisde u op 02 mei 2017 naar Um Chak om de familiebijeenkomst bij te wonen. Eens daar merkte u dat het voor u toch niet veilig was om naar die bijeenkomst te gaan en vreesde u dat zij u alsnog zouden doden. Eveneens vernam u van een buurvrouw van deze familie dat zij traditionele voorbereidingen troffen om u te doden. Drie dagen later bent u opnieuw vertrokken uit Um Chak. U vreest nog steeds dat deze familie zich op u wil wreken als wraak voor de dood van hun neef. Na uw vertrek uit Um Chak bleef u één dag in Nuhud en keerde daarna terug naar Khartoum. U verbleef er bij een vriend van uw vader. U was ondertussen gescheiden van uw eerste vrouw en bent op 25 juli 2017 met de dochter van deze vriend van uw vader, S.A.A.A., getrouwd. Jullie kregen één dochter samen, R.M.M., geboren op 27 mei 2018. Zij wonen beiden nog in Khartoum. U diende zich te melden bij de inlichtingendiensten. Zij eisten dat u elke dag op hun kantoor aanwezig zou zijn om er voor hen te werken. U diende voor hen te werken als straf voor uw verblijf in het buitenland. U deed dit tot 25 augustus 2017. Omdat u toen ziek werd ging u er niet meer werken. Vijf dagen later, op 01 september 2017, werd u echter thuis door hen opgepakt. U bleef in detentie tot 15 oktober 2017. U werd ziek door hun slechte behandeling en werd naar het ziekenhuis gebracht. U bleef vier dagen in het ziekenhuis en kon vervolgens van daar ontsnappen. U ging naar het busstation en vond daar een chauffeur die u wou helpen het land te verlaten en naar Libië te reizen. Vervolgens ging u naar de kust en op 01 januari 2018 kon u per boot de zee oversteken. U reisde verder naar België en op 14 februari 2018 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in.

Het Commissariaat-generaal nam op 27 februari 2019 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging op 01 april 2019 in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waarna deze op 02 december 2019 werd vernietigd aangezien de Raad oordeelde dat zij uw Darfurese afkomst niet kan vaststellen.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit een grondige analyse van de huidige situatie in Soedan (zie **COI Focus "Soedan: Huidige situatie in navolging van de militaire coup van 11 april 2019"** dd. 06/09/19) blijkt dat het leger op 11 april 2019 een staatsgreep heeft gepleegd, waarmee het een einde maakt aan het bijna dertig jaar durende regime van president al-Bashir. Een "Transitional Military Council" (TMC) neemt het bestuur over. De coup komt er na maanden van bijna dagelijkse betogingen in het hele land, waarbij de protesten zijn uitgegroeid tot een beweging tegen de zittende president al-Bashir.

De "Alliance of Freedom and Change" (AFC), een coalitie van gewapende groepen, politieke partijen en professionele organisaties, is de drijvende kracht achter deze betogingen. De regering beantwoordt deze protesten met geweld. Na de coup voert de TMC het aantal soldaten en het aantal leden van de "Rapid Support Forces" (RSF) op in Khartoem. Bij de betogers maakt het aanvankelijk vreugdegevoel na de coup plaats voor woede, velen zien de militaire coup immers als een verderzetting van het oude regime. Betogers blijven dan ook in grote aantallen aanwezig op de plaats van de sit-in, die reeds op 6 april is gestart, voor het hoofdkwartier van het leger in Khartoem. Er worden gesprekken opgestart tussen de TMC en de AFC en op 14 mei 2019 bereikt men een akkoord over de duur van de transitieperiode en de samenstelling van de wetgevende raad of parlement. De gesprekken struikelen evenwel over de samenstelling van de soevereiniteitsraad die moet toezien op de regering en het parlement tijdens de transitieperiode. Ondertussen vinden verschillende gewelddadige incidenten plaats in Khartoem, overwegend gepleegd door de RSF. Het geweld in de hoofdstad beperkt zich tot de locaties waar betogingen gaande zijn en is gericht tegen personen die rechtstreeks deelnemen aan de sit-in en de protesten in de buurt, of die er onrechtstreeks bij betrokken zijn, zoals personen die economische activiteiten uitvoeren in en rond de locatie van de sit-in. Op 3 juni 2019, middenin de aanhoudende impasse in de gesprekken tussen de TMC en de AFC, worden de betogers op de locatie van de sit-in bloedig uiteengejaagd door mannen in RSF-uniformen. Hierbij vallen er 118 doden en meer dan 700 gewonden. Zowel de Afrikaanse Unie als Ethiopië stuurt hierna een bemiddelaar naar Soedan. Op 30 juni 2019, de door de Afrikaanse Unie vastgelegde deadline voor het overdragen van de macht door de TMC, komen in Khartoem en in andere steden van Soedan duizenden mensen de straat op. Bij deze protesten komen zeker elf mensen om het leven.

Op 5 juli 2019 bereikt men uiteindelijk een akkoord over de vorming van een soevereine raad met een alternerend leiderschap, die een overgangperiode zal overzien. De officiële ondertekening van de overeengekomen grondwettelijke verklaring op 17 augustus 2019, betekent de start van deze overgangperiode die 39 maanden zal duren en die voorziet in de ontbinding van de TMC, de oprichting van een soevereine raad met 11 leden en de aanstelling van een eerste minister en zijn kabinet. De verklaring voorziet tevens in de vorming van een onafhankelijk wetgevende macht gedurende de overgangperiode, waarvan 67 procent van de zetels aan burgers zullen worden toegewezen. Het hoofd van de TMC zal de soevereine raad gedurende de eerste 21 maanden van de overgangperiode leiden, waarna een burger de leiding van de raad zal overnemen voor de resterende achttien maanden. De nieuwe regering zal heel wat uitdagingen de baas moeten, onder meer een balans behouden in de macht van het leger, het beëindigen van de langlopende conflicten en de hervorming van een economie in puin. Interne strubbelingen hebben er bovendien toe geleid dat de gewapende groepen de grondwettelijke verklaring niet hebben ondertekend. Ook in het leger is er verdeeldheid binnen de hoge rangen en wrok omwille van de macht van Hemeti, de nummer twee van de TMC. De grote en gewelddadige incidenten waarvan sprake in Khartoem tijdens en na de militaire coup, blijken echter te zijn gestopt in de maanden juli en augustus 2019. Het type geweld waarvan sprake was tijdens en na de militaire coup, namelijk het hardhandig neerslaan van protesten en demonstraties door de RSF, het leger en de politie, kaderde bovendien niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen dient dan ook te worden geconcludeerd dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie en de recente ontwikkelingen in Soedan thans niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of uw reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk. Er dient na uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de Soedanese inlichtingendiensten. Uit uw verklaringen blijkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat u vervolging dient te vrezen door de inlichtingendiensten, noch dat u gevolgen zou kennen van een familieconflict. Evenmin kan louter uw afkomst uit Darfur beschouwd worden als een voldoende basis om u een beschermingsstatus toe te kennen.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat het gegeven dat u in Nyala geboren bent niet betwist wordt. Hoewel u reeds op jonge leeftijd deze regio verliet en verklaart er nooit te zijn teruggekeerd (notities persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming, dd 10.06.2015 (verder CGVS I) p.8, notities persoonlijk onderhoud in het kader van onderhavig volgend verzoek om internationale bescherming, dd 23.08.2018 (verder CGVS III) p.4 en dd 04.03.2020 (verder CGVS V) p.10) brengt u voldoende elementen aan die aantonen daadwerkelijk uit Darfur afkomstig te zijn. **U kent verschillende dorpen en plaatsen binnen Darfur** (CGVS I p.8-9 en CGVS V p.8 en p.14-15). De door u genoemde plaatsen worden allen teruggevonden in de uw geboortestreek, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Ook de vluchtelingenkampen in de regio blijkt u te kennen (CGVS V p.11). Ook al noemt u weinig dorpen in de onmiddellijke omgeving van Nyala en eerder de grotere plaatsen van de regio, wordt er aangenomen dat dit te wijten valt aan het feit dat u reeds lange tijd geleden uw geboortestreek verliet. **U toont vervolgens aan over enige kennis van de stad Nyala te beschikken.** U beschrijft waar in de stad u precies woonde en noemt er verschillende wijken (CGVS I p.8 en CGVS V p.17), die ook in de toegevoegde informatie aan bod komen. U noemt er correct de luchthaven (CGVS V p.13), de spoorweg, de universiteit (CGVS I p.8 en CGVS V p.16) en de rivier die door de stad stroomt (CGVS I p.16 en CGVS V p.15). **U heeft daarnaast de nodige kennis van de achtergrond van de problemen die Darfur teisteren.** Zo bent u op de hoogte van de aanwezigheid van de janjaweed en weet u dat zij recentelijk werden hervormd, zoals ook terugkomt in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier. U weet ook te verduidelijken hoe deze situatie uw eigen familie trof. U beschrijft zowel de gebeurtenissen in 2003 als meer recentere incidenten (CGVS I p.5 en CGVS V p.8-9). U verklaart twee ooms en een neef verloren te hebben tijdens een aanval van de janjaweed in de regio. U vertelt eveneens hoe u deze aanvallen als kind heeft ervaren (CGVS V p.8-9). Daarbij haalt u eveneens aan ook in het dagelijkse leven te vermijden met Arabische stammen in contact te komen (CGVS V p.13), wat doorleefd aantoont hoe men in deze regio samenleeft. Eveneens kent u de verschillende groeperingen en hun leiders betrokken bij dit incident (CGVS I p.19). **Verder was u eveneens in staat enkele stammen aanwezig in Darfur te duiden** (CGVS I p.16-17). De door u genoemde stammen worden in de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier teruggevonden als de voornaamste in Darfur. Ook al is niet alle aangedragen informatie omtrent de regio volledig correct, dit kan ook niet verwacht worden van iemand die sinds zijn zevende deze plaats niet meer heeft bezocht en daarna enkel beschikt over informatie uit tweede hand. Zodoende wordt besloten dat u voldoende elementen aanbracht om uw Darufereze origine en uw Arabische achtergrond aan te tonen.

Het dient echter benadrukt, dat het feit dat u initieel van Darfur afkomstig bent terwijl u van Arabische origine bent, in deze niet volstaat om in uw hoofd een vrees voor vervolging aan te nemen. Wat betreft de situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit de deelstaat Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus "Soedan: Situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit Darfoer" dd. 18 december 2015, COI Focus "Soedan: Darfoeri in Khartoum" dd. 10 april 2018 en COI Focus "Soedan: Veiligheidssituatie Darfoer" dd. 24 mei 2019), blijkt dat er sprake is van een gewapend conflict tussen de Soedanese regering en rebellengroepen in de regio van Darfoer. De situatie in Darfoer is echter complex, en niet louter te herleiden tot een conflict tussen Afrikaanse rebellen versus Arabische door de regering gesteunde en gecoördineerde milities. De Arabische gemeenschappen maken al eeuwen deel uit van het sociaal weefsel in Darfoer. Veel Darfoeri Arabieren nemen een neutrale positie in in het conflict. Voorts blijkt dat er eveneens tribale conflicten plaatsvinden, zowel tussen de Arabische gemeenschappen onderling als tussen Arabische en niet-Arabische gemeenschappen. Sommige Arabische strijders keren zich tegen de centrale regering of sluiten zich zelfs aan bij de rebellen uit misnoegdheid over het beleid en de acties van de centrale regering. In het algemeen kan worden besloten dat wanneer de Soedanese overheid een individu verdenkt van sympathie met of deelname aan de Darfoeri rebellengroeperingen, deze persoon in Darfoer, Khartoum en de rest van Soedan vervolging riskeert. Uit de informatie blijkt echter niet dat (bepaalde) Darfoeri Arabieren risico lopen op vervolging door de overheid louter omwille van hun oorspronkelijke herkomst uit Darfoer. Er blijkt evenmin dat Arabieren uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun oorspronkelijke herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging. **Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit Arabier uit Darfoer te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.** In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U bracht geen elementen aan waaruit blijkt dat u, in weerwil van deze informatie, louter vanwege uw Arabische Darfurese afkomst vervolging dient te vrezen. Waar u verklaart een band te hebben met de Afrikaanse stam Berti is dit onvoldoende om er van uit te gaan dat dit standaard een risico voor u zou inhouden. U verklaart namelijk zelf van Arabische Arakin origine te zijn, het is slechts aan uw moederszijde dat u enige Berti in de familie zou hebben. U bent bovendien niet eenduidig met betrekking wie in uw familie dan wel van Berti origine zou zijn. Waar u eerst verklaart dat enkel uw grootmoeder Berti was (CGVS I p.5) en uw moeder Iqbal zou zijn aangezien u verklaart dat uw tante aan moederszijde Iqbal is (CGVS I p.11), geeft u later aan dat ook uw moeder van Berti-origine zou zijn (CGVS II p.5 en CGVS V p.7). Dit zorgt er voor dat er reeds onduidelijkheid bestaat met betrekking tot de linkt met enige Afrikaanse stam binnen uw familie en kan moeilijk worden aangenomen dat u louter op basis van deze onduidelijke link met een Afrikaanse stam reeds vervolging zou dienen te vrezen. Waar u verklaart omwille van uw achtergrond discriminatie te hebben gekend weet u ook dit niet in die mate concreet te maken dat dit als vervolging kan worden beschouwd. U verwijst enkel naar bepaalde vragen die u werden gesteld wanneer u werk zocht of wanneer u documenten aanvroeg. Daarnaast verwijst u nog naar het feit dat u op straat zou zijn nageroepen (CGVS V p.19-20). Dit kan echter niet in die mate als vervolging worden beschouwd dat dit aanleiding geeft tot internationale bescherming. Hierbij dient eveneens benadrukt dat u sinds uw zevenjarige leeftijd bovendien in Um Chak in West-Kordofan woonde (CGVS I p.8), waar u uw middelbare studies afwerkte en vervolgens leefde van een handel in gsm's tussen verschillende grotere steden in de regio (CGVS I p.6-7) - u moet uw vrees voor vervolging of uw risico op ernstige schade dus in concreto aantonen. Hoewel u verklaart in Nyala te zijn geboren speelde uw volledige leven zich buiten Darfur af. U woonde u sinds uw zevende reeds buiten Darfur en ook uw hele familie verblijft buiten Darfur (CGVS I p.8, CGVS III p.4 en CGVS V p.10). Bovendien verbleef u bij uw terugkeer uit België in Khartoum, bent u daar ook gehuwd en heeft u er een dochter (CGVS III p.4-5 en notities persoonlijk onderhoud dd 05.02.2019 (verder CGVS IV) p.6). Nog los van het feit dat u een individuele vrees dient aan te tonen, blijkt dat u over voldoende alternatieven beschikt om zich buiten Darfur te vestigen.

Er dient na uw verschillende persoonlijke onderhouden bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er echter niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat, dit om onderstaande redenen.

Wat de door u aangehaalde feiten betreft waardoor u verklaart initieel het land te hebben verlaten, namelijk een vrees voor bloedwraak vanwege de familie van degene die uw broer vermoordde, dient geconcludeerd dat u het niet aannemelijk wist te maken dat u om deze reden zou dienen te vrezen voor enige persoonlijke vervolging.

Het gegeven dat u besloot vrijwillig naar uw land terug te keren plaatst uw vrees voor vervolging reeds danig op de helling. In uw eerdere verklaringen gaf u namelijk aan dat, tot er slachtoffers vallen, dit conflict nooit zou opgelost geraken. U verklaarde dat ze enkel aandrongen op een bloedwraak, zelfs als u pas na tien jaar er terug zou gaan (CGVS II p.12), meer zelfs dat het na honderd jaar niet zou stoppen en oneer zou betekenen als ze het lieten vallen (CGVS I p.23). U vreesde dat uw leven altijd in hun handen zou zijn en dit altijd een risico zou blijven (CGVS II p.16). U benadrukt daarbij dat zij enkel de taal van het bloed kennen en zich aan geen enkele traditie aanpassen (CGVS I p.25). Die stam zou er voor gekend zijn hun wraak niet los te laten (CGVS III p.9) In een dergelijke context is het reeds opmerkelijk dat u naar uw land van herkomst zou terugkeren terwijl u er voordien vast van overtuigd was dat dit conflict op geen enkele andere manier viel op te lossen dan met uw dood. Deze beslissing tot terugkeer vormt dan ook een negatieve indicatie voor enige vrees voor vervolging.

Hoewel u verklaart te zijn teruggekeerd nadat een voorstel tot verzoening werd geformuleerd door de familie waar u een conflict mee kent, zijn ook dit voorstel en de manier waar u hiermee omgaat in die mate opmerkelijk dat dit de geloofwaardigheid van een lopend conflict ondermijnt.

Vooreerst is het feit, dat uit het niets plots een dergelijk voorstel werd geformuleerd, reeds merkwaardig. Opnieuw wordt hierbij verwezen naar uw verklaring dat zij zich aan geen enkele regel houden en louter de prijs van het bloed aanvaarden. Dat zij plots toch stappen zouden ondernemen om dit conflict op een andere manier op te lossen past derhalve maar moeilijk binnen uw eerdere verklaringen, ook al verklaart u dat zij dit enkel aanwendden als een middel om u terug naar Um Chak te lokken. **Het is daarbij eveneens uiterst opmerkelijk dat zij na zoveel tijd uit het niets een voorstel tot verzoening zouden doen.** U verklaart dat er nooit eerder enig initiatief tot verzoening kwam.

Enkel net na de dood van uw broer zou er een poging zijn geweest om te onderhandelen, echter zonder enig succes (CGVS I p.25). Daarna zouden er van beide kanten geen pogingen meer zijn ondernomen om dit conflict te beslechten, dit om verdere problemen te vermijden (CGVS II p.16). Uiteindelijk benaderden zij in februari 2017 voor het eerst uw moeder om haar een voorstel tot bemiddeling te doen (CGVS III p.7 en notities persoonlijk onderhoud dd 05.02.2019 in het kader van uw volgend verzoek om internationale bescherming (verder CGVS IV) p.12). Dit was de eerste keer dat een dergelijk voorstel werd geformuleerd (CGVS III p.9). U kan op geen enkele manier aangeven wat er voor zorgde dat zij deze stap hebben ondernomen. U verklaart enkel dat het een truc betrof zodat zij u zouden kunnen vinden, dit initiatief louter kaderend in een ultieme poging om u te vinden zonder enige andere aanleiding te kunnen formuleren (CGVS III p.9-10). Dat na zoveel tijd een voorstel zou worden geformuleerd, ook al is het niet ernstig, zonder dat u daar een concrete aanleiding voor kunt aanwijzen is opmerkelijk en tast de geloofwaardigheid van dit conflict aan. Zeker aangezien u verklaart dat zij wel degelijk bleven uw moeder bezoeken in een poging om u er te vinden (CGVS III p.10).

Daarnaast tast ook het gegeven dat u vervolgens zonder meer op hun voorstel zou ingaan de geloofwaardigheid van dit voorstel en bijgevolg van dit conflict verder aan. U verklaart van uw moeder vernomen te hebben dat een dergelijk voorstel werd geformuleerd en hier onmiddellijk te zijn op ingegaan, voornamelijk omdat u uw moeder dit plezier wou gunnen (CGVS III p.10). U had echter geen enkele garantie voor uw veiligheid. U verklaart hen op hun woord te hebben vertrouwd (CGVS III p.9). Dat u geen enkele voorzorgen nam om zich veilig te weten bij een terugkeer is in het licht van hun levenswijze die u eerder al schetste opmerkelijk. U verklaart besloten te hebben naar Soedan terug te keren enkel op basis van een voorstel waarbij werd geëist dat u aanwezig zou zijn en dat er bloedgeld zou betaald worden (CGVS III p.9). Dat u hen zonder enige garanties op hun woord zou geloven en zich naar die overeenkomst zou begeven is uiterst opmerkelijk. U legt daarbij uiterst verwarrende verklaringen af over het feit of u hen al dan niet werkelijk op hun woord vertrouwde. Waar u initieel verklaart hen op hun woord te geloven zou u, eens in Um Chak aangekomen, alsnog geprobeerd hebben om verdere risico's te vermijden. U probeerde namelijk er voor te zorgen dat niemand wist dat u daar aanwezig was. U verklaart daarbij, in strijd met uw eerdere verklaringen, dat er geen garanties waren en u gezien hun levensstijl niet zomaar hun woord kon aannemen. U bleek hen toch niet echt te vertrouwen, bang te zijn en gevoeld te hebben dat u voorzichtig diende te zijn (CGVS III p.11). U verklaart dat u uw moeder niet wou zeggen dat uw veiligheid niet gegarandeerd was aangezien zij hen wel vertrouwde (CGVS III p.12). Anderzijds herhaalt u vervolgens opnieuw, in strijd met de levenswijze die u schetste van deze clan, dat de traditie al een garantie was en u zich niet kon inbeelden dat ze een dergelijk voorstel zouden doen enkel om u te doden. U herhaalt daarbij hen wel op hun woord te hebben geloofd (CGVS III p.12). **Dat u na een dergelijk lang conflict zonder enige garanties naar Soedan zou trekken voor een samenkomst met de familie waar u al jaren in conflict mee ligt en daarbij niet eens duidelijk kunt zijn over het vertrouwen dat u al dan niet had in de oprechtheid van hun voorstel ondermijnt de geloofwaardigheid dat u daadwerkelijk een vrees voor hen koesterde in Soedan.** U verklaart daarbij dat het pas bij uw aankomst in Um Chak is dat u besepte dat het niet veilig zou zijn om deze bijeenkomst bij te wonen. **U kan echter niet eenduidig verklaren wat er voor zorgde dat u besloot toch niet naar deze samenkomst te gaan.** Wanneer u wordt gevraagd wat u deed vermoeden dat zij u nog steeds zouden doden verwijst u naar informatie die u van een buurvrouw zou hebben gekregen waaruit bleek dat zij traditionele voorbereidingen aan het treffen waren om u te doden (CGVS III p.8). Wanneer de vraag u later in het gehoor wordt herhaald verwijst u enkel naar een gevoel dat er iets verkeerd was. U geeft aan dat er niets specifiek was dat u dit deed denken maar noemt het een soort contact met God waardoor u besepte dat uw leven in gevaar zou zijn (CGVS III p.13). Niet alleen is het opmerkelijk dat u pas eens terug in Um Chak tot een dergelijk besef zou komen, eveneens is het vreemd te noemen dat wanneer u de vraag wordt gesteld naar specifieke elementen die daar op wezen, u niet spontaan opnieuw verwijst naar de boodschap die u van uw buurvrouw zou hebben ontvangen. Een dergelijk gedrag en gedachtegang ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid dat u in een clanconflict zou zijn verwickeld en bloedwraak zou dienen te vreezen.

Verder legt u vage en weinig coherente verklaringen af met betrekking tot de betrokkenen binnen dit familieconflict, wat opnieuw de geloofwaardigheid hiervan ondergraaft. U slaagt er niet in volledige duidelijkheid te verschaffen over degene voor wie u vervolging vreest. **Meest in het oog springende hierbij is dat u de precieze clan van deze familie niet kent en hier zelfs tegenstrijdige verklaringen over aflegt.**

Wanneer u voor het eerst wordt gevraagd naar de stam waar u problemen mee kent verklaart u enkel te weten dat het bagarra betreft maar weet u niet tot welke stam zij precies behoren (CGVS II p.9). Bagarra slaat echter niet op één specifieke stam maar betreft een verzamelnaam voor verschillende

Arabische stammen in Soedan (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier 'Wikipedia – Bagarra'). Zodoende blijkt u niet spontaan te weten met welke clan u precies in conflict leeft. In een volgend gehoor specificeert u dan weer wel dat zij tot de Rizeigat behoren, maar kent u nog steeds de specifieke substam waar zij toe behoren niet (CGVS III p.7-8). Daarenboven spreekt u dit later dan nog tegen. In een volgend gehoor beweert u namelijk dat u in conflict bent met Missariya (CGVS IV) p.12). Hoewel u dit door middel van de achteraf bezorgde opmerkingen aan het Commissariaat-generaal recht zet en verklaart dat het wel degelijk de Rizeigat zijn waar u in onmin mee leeft blijft het uiterst opmerkelijk dat indien u in een clanconflict verwickeld bent u niet exact zou weten welke stam dit dan betreft, dit ondergraaft ernstig uw verklaringen dat u daadwerkelijk de gevolgen van enig clanconflict zou vrezen. **Ook over de cruciale personen binnen uw asielrelaas blijkt u eerder onwetend te zijn. Zowel over het slachtoffer dat aan de basis van dit clanconflict zou liggen als over degenen die belast zouden zijn om wraak op u te nemen legt u vage en tegenstrijdige verklaringen af.** Wat het slachtoffer betreft noemt u hem eerst als M.Y. (CGVS I p.21 en CGVS II p.9). Het is hierbij reeds opmerkelijk dat u verklaart verder niets over hem te weten (CGVS II p.9). Indien u al jarenlang omwille van zijn dood zich in een conflict zou bevinden valt het aan te nemen dat u enige achtergrondinformatie over hem ter ore kwam. Later noemt u hem bovendien bij een andere naam. U verklaart zijn naam niet meer te kennen en gokt dat hij N.Y. zou kunnen heten (CGVS III p.8). Binnen een dergelijk conflict is het verbazingwekkend dat u de naam van degene waardoor u in bloedwraak bent verwickeld zou vergeten. Ook degenen die het actiefst naar u op zoek zouden zijn kunt u niet consequent bij naam noemen. U noemt Fa., I. en N. als neven van het slachtoffer die werden opgedragen de dood van hun neef te wreken (CGVS I p.21 en p.23). Daarmee haalt u de naam van het slachtoffer en deze van uw vervolger door elkaar, wat reeds opmerkelijk is. Later verklaart u dat ook een vierde neef, Fi., specifiek belast werd om u te doden (CGVS II p.11). Nog verder kunt u slechts twee namen noemen van degenen die naar u op zoek zouden zijn, deze keer noemt u hen Fi. en B.. U verklaart daarbij dat zij met veel zijn maar u enkel deze twee bij naam kent die actief naar u op zoek zouden gaan (CGVS III p.8) – hiermee opnieuw afwijkende verklaringen alegend. Dit alles terwijl u verklaart dat zij vaak uw moeder bezochten om navraag naar u te doen. Derhalve zou u ondertussen wel bekend mogen zijn met degenen die actief naar u op zoek zijn. **Hieruit blijkt dat u niet in staat bent eenduidig te zijn met betrekking tot degenen die actief naar u op zoek zouden gaan, wat de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnt.**

Verder ondergraven uw verklaringen omtrent een mogelijk leven in Khartoum verder uw vrees voor vervolging. Gedurende uw gehoren in het kader van uw volgend verzoek verklaart u dat u hoopte een stabiel leven te kunnen opbouwen in Khartoum maar dat dit verhinderd werd door het feit dat u eveneens gezocht werd door de inlichtingendiensten. U verklaart een huwelijk te zijn aangegaan net in de hoop dat zij u als een man in een stabiele familiale situatie zouden beschouwen en u om die reden met rust zouden laten (CGVS III p.17 en CGVS IV p.5). Dit knelt echter opnieuw met uw eerdere verklaringen. Voordien beweerde u namelijk schrik te hebben dat ze [uw beweerde vervolgers in het kader van de door u beweerde vrees voor bloedwraak] u ook in Khartoum zouden vinden. U vreesde zelfs dat zij u in Caïro of België zouden kunnen vinden (CGVS I p.12 en p.25). Zij zouden u in Khartoum zelfs al effectief zijn komen opzoeken (CGVS III p.15). **Dat u nu verklaart de hoop te hebben gekoesterd door te trouwen een stabiel leven in Khartoum op te bouwen toont opnieuw aan dat u geen vrees voor vervolging omwille van dit clanconflict diende te koesteren.**

Het geheel van deze opmerkingen zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen persoonlijk vervolging te zullen kennen in Soedan omwille van de door u beweerde vrees voor bloedwraak.

Wat betreft uw vrees voor vervolging vanwege de Soedanese inlichtingendiensten omwille van uw verblijf in het buitenland, kan ook hier geen geloof worden gehecht aan het feit dat u daadwerkelijk negatief onder de aandacht stond van de inlichtingendiensten zou staan en verdere vervolging zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar Soedan.

Vooreerst vinden uw verklaringen geen weerklank in de objectieve informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier met betrekking tot teruggekeerde asielzoekers naar Soedan (zie COI Focus "Soedan: Risico bij terugkeer dd. 6 februari 2018).

De beschikbare informatie stelt dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese asielzoeker niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een asielaanvraag risico loopt op ernstige schade.

Uit deze informatie blijkt dat verschillende bronnen bevestigen dat er niet gesteld kan worden dat personen van een niet Arabische etnie afkomstig uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun etnische herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging. Uit deze informatie blijkt wel dat afkomstig zijn uit Darfoer, de mogelijke interesse van de Soedanese inlichtingendiensten verhoogt en dat studenten, in het bijzonder Darfoeri, als een ernstige bedreiging worden beschouwd. Ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland. Verder blijkt uit deze informatie dat Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer een ernstig risico op mensenrechtenscheidingen lopen in geval van terugkeer naar Soedan. In dat opzicht moet er opgemerkt worden dat u niet recent afkomstig bent uit een conflictgebied in Soedan. Hoewel u verklaart in Nyala te zijn geboren woonde u sinds uw zevende reeds buiten Darfur en ook uw hele familie verblijft buiten Darfur (CGVS I p.8). Bovendien verbleef u bij uw terugkeer uit België in Khartoum, bent u daar ook gehuwd en heeft u er een dochter (CGVS III p.4-5 en CGVS IV p.6). Ook waar u verklaart een band te hebben met de Afrikaanse stam Berti is dit onvoldoende om er van uit te gaan dat dit standaard een risico voor u zou inhouden. U verklaart namelijk zelf van Arabische Arakin origine te zijn, het is slechts aan uw moederszijde dat u enige Berti in de familie zou hebben. U bent bovendien niet eenduidig met betrekking wie in uw familie dan wel van Berti origine zou zijn. Waar u eerst verklaart dat enkel uw grootmoeder Berti was (CGVS I p.5) en uw moeder Iqbal zou zijn aangezien u verklaart dat uw tante aan moederszijde Iqbal is (CGVS I p.11), geeft u later aan dat ook uw moeder van Berti-origine zou zijn (CGVS II p.5). Dit zorgt er voor dat er reeds onduidelijkheid bestaat met betrekking tot de link met enige Afrikaanse stam binnen uw familie en kan moeilijk worden aangenomen dat u louter op basis van deze link reeds vervolging zou dienen te vrezes. U haalt dan ook geen andere redenen aan dan uw verblijf in het buitenland waardoor u onder hun aandacht zou zijn gekomen. U werd louter op basis van uw document van vrijwillige terugkeer aangehouden en u kreeg op geen enkel moment de kans om te duiden waarom u in het buitenland had verbleven. Evenmin werd u gevraagd of u een asielaanvraag had ingediend (CGVS IV p.7-8). Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat louter op basis van uw origine en uw verblijf in Europa u onder de aandacht zou komen van de inlichtingendiensten en er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Daarnaast stemt de manier waarop u bij uw aankomst in Soedan verklaart te zijn aangehouden evenmin overeen met de beschikbare informatie, wat het niet aannemelijk maakt dat u door de inlichtingendiensten geïnterviewd zou zijn. U verklaart enkel met een document van vrijwillige terugkeer te zijn gereisd, afgeleverd door het Soedanees consulaat in België. Hier stond niet op vermeld dat u asiel had aangevraagd in België (CGVS IV p.4). Het is louter op basis van dit document dat u er bij uw aankomst in Khartoum werd uitgepikt en naar de kantoren van de inlichtingendiensten werd gebracht. Vandaar werd u vervolgens rechtstreeks naar de gevangenis overgebracht. U werd door geen andere diensten ondervraagd dan door de inlichtingendiensten. Uit uw verklaringen blijkt dat u zo goed als geen vragen werden gesteld over dit verblijf in het buitenland. U zou nooit de kans hebben gekregen om enige toelichting te geven. U verklaart dat als u maar durfde te antwoorden, zij u op een vernederende wijze het zwijgen oplegden. U verklaart het niet als een ondervraging te kunnen beschouwen, u heeft hen niets gezegd en kreeg enkel beledigingen en beschuldigingen te slikken (CGVS III p.19 en CGVS IV p.7-8). Uit de toegevoegde informatie komt echter een ander beeld naar voren. Daaruit blijkt namelijk dat de standaardprocedure voor een teruggekeerde asielzoeker er uit bestaat dat de immigratiedienst de reisdocumenten tijdelijk inhoudt, er een ondervraging volgt en zij maximaal 24 uur worden vastgehouden. Indien de ondervraging niets oplevert wordt de terugkeerder terug vrijgelaten, enkel wanneer criminele feiten of andere laakbare redenen voor vertrek aan het licht komen komt deze op een zwarte lijst terecht en kan hij Soedan niet meer verlaten. Er zouden hierbij uiteenlopende vragen gesteld worden over de herkomst van de terugkeerder, de activiteiten in het buitenland en de redenen voor de terugkeer naar Soedan. IOM, de organisatie waarmee u naar Soedan terugkeerde, voegt daaraan toe dat het document waar u mee reisde, een emergency travel document, op zich geen risico met zich meebrengt maar men een uitgebreider verhoor door de inlichtingendiensten kan verwachten waarbij men wordt ondervraagd over zijn redenen van vertrek. Men heeft het hierbij over een ondervraging van een tien à vijftien minuten waarna de ondervraagde kan vertrekken. Andere bronnen stellen dat het reizen met een dergelijk document wel meer risico met zich meebrengt om geïnterviewd te worden en dat hierbij discriminatie en vervolging kan voorvallen, dit echter zonder dat zij dit als de standaard beschouwen. Volgens de standaardprocedure zouden de inlichtingendiensten pas tussenbeide komen na het afronden van de immigratieprocedure. Terugkeerders worden daarbij niet systematisch aan verder onderzoek onderworpen, maar enkel als zij worden beschouwd als een 'potential person of interest'. **De procedure die naar voren komt in de beschikbare informatie stemt derhalve niet overeen met uw verklaringen, namelijk waarbij u het slachtoffer zou zijn geweest van absolute**

willekeur bij uw aankomst in Soedan, waarbij u geen enkel onderscheid maakt tussen de verschillende procedures bij uw aankomst in het land en waarbij u verklaart geen vragen te zijn gesteld en geen enkele mogelijkheid te hebben gekregen om uw situatie toe te lichten. Dergelijke verklaringen dragen bij tot de ongeloofwaardigheid in Soedan geïmagineerd te zijn door de inlichtingendiensten en dit in de toekomst opnieuw te riskeren.

Bovendien valt er een veelvoud aan tegenstrijdigheden op te merken binnen uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u door de inlichtingendiensten verplicht zou zijn tewerkgesteld. Vooreerst bent u allerm minst eenduidig met betrekking tot de manier waarop zij u hebben opgedragen voor hen te gaan werken. Eerst verklaart u bij de vrijlating na uw eerste detentie te zijn gezegd dat zij u zouden contacteren wanneer u zich opnieuw diende aan te melden, zij zouden u opbellen. Daarna begonnen zij u effectief op te bellen om aanwezig te zijn. Vooreerst is deze verklaring op zich reeds opmerkelijk aangezien u evenzeer verklaart dat zij geen telefoonnummer vroegen en zelfs uw telefoon in beslag hadden genomen (CGVS III p.17). In uw latere verklaringen komt daarenboven naar voren dat zij u hadden opgedragen twee weken later terug te keren naar hun lokalen (CGVS IV p.8). U verklaart daarbij dat zij u op geen enkel moment hebben opgebeld (CGVS IV p.9). Zodoende bent u al niet eenduidig over de manier u werd opgedragen zich bij hen te melden. Het feit dat u het CGVS de opmerking bezorgt dat zij het telefoonnummer van uw schoonvader hadden, heft deze onduidelijkheid allerm minst op. Het betreft namelijk nog een bijkomende verklaring die afwijkt van uw eerdere verklaringen, waarbij het opmerkelijk is dat u niet van bij aanvang zou hebben duidelijk gesteld dat zij het telefoonnummer van uw schoonvader gebruikten om u te contacteren. **Eveneens legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de periode waarin u er diende te gaan werken. Enerzijds verklaart u dat zij u na uw huwelijk begonnen op te bellen om elke dag aanwezig te zijn (CGVS III p.16). Dit betekent pas na 25 juli 2017 (CGVS III p.17 en CGVS IV p.6). Anderzijds verklaart u reeds begin juni 2017 gecontacteerd te zijn geweest om er dagelijks te gaan werken en dat u hen zelfs verlof had gevraagd om te kunnen trouwen (CGVS III p.17). Nog verder in uw verklaringen plaats u het begin van deze activiteiten nog eerder en stelt u dan weer sinds 7 à 11 mei 2017 elke dag voor hen te hebben gewerkt (CGVS IV p.10). Hieruit blijkt dat u zelfs het moment waarop u begon voor hen te werken niet duidelijk kunt situeren. In deze is het eveneens opmerkelijk dat u zeer stellig beweert elke dag voor hen te moeten werken, ook op feestdagen en dat u zelfs de tijd niet had om het geld waar u recht op had via IOM af te halen (CGVS IV p.5 en p.10). Dit terwijl u wel degelijk vrije dagen werden toegekend voor uw huwelijk (CGVS III p.17). Dat u dit toegestane verlof niet spontaan vermeldt wanneer naar uw werkrooster wordt gevraagd draagt evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. Pas wanneer u op dit huwelijk wordt gewezen herhaalt u hier verlof voor te hebben verkregen (CGVS IV p.10). **Ook over uw ontsnapping bent u niet volledig eenduidig.** U verklaart vanuit het ziekenhuis te hebben kunnen vluchten. Echter de ene keer verklaart u vier dagen in het ziekenhuis te hebben verbleven, terwijl u de eerste dag streng bewaakt werd en geboeid was (CGVS III p.18-19), een volgende keer verklaart u daarentegen al de eerste dag te zijn kunnen vluchten (CGVS IV p.4). **Dergelijke verwarrende en manifest tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het werk dat u diende te verrichten en uw arrestaties zorgen er voor dat hier geen geloof aan kan worden gehecht en zodoende evenmin aan een vrees voor verdere vervolging bij een terugkeer naar Soedan.****

Uit het bovenstaande blijkt dan ook dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen bij een terugkeer naar Soedan in die mate geïmagineerd te zullen worden dat dit kan beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Tot slot verklaart u in België tegen het Soedanese regime te hebben betoogd. U verklaart ook door het nieuwe regime als opposant te zullen worden beschouwd aangezien u niet inziet hoe de situatie in Soedan veranderd zou zijn aangezien nog steeds dezelfde mensen de touwtjes in handen houden (CGVS V p.20-21). Voordien maakte u nooit gewag van enig politiek activisme. U weet dan ook niet aan te tonen hoe, indien dit al aanleiding zou geven tot enige vervolging, de Soedanese autoriteiten van uw activiteiten op de hoogte zouden zijn. Meer nog, het louter deelnemen aan dergelijk betogingen kan bezwaarlijk beschouwd worden als een teken van een expliciet politiek engagement dat in de huidige omstandigheden tot vervolging zou kunnen leiden.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanspraak. Dit terwijl ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in haar arrest u uitdrukkelijk opdroeg de nodige documenten neer te leggen om uw afkomst en de ondergane vervolging aan te tonen. **De documenten die gedurende uw beroepsprocedure werden neergelegd zijn evenmin in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen.** Uw advocaat legt een voorbeeld van een emergency travel document neer. Er wordt niet ingezien hoe het neerleggen van een dergelijke type-document uw vrees voor vervolging kan aantonen.

In onderhavige beslissing wordt namelijk niet betwist dat u met een dergelijk document naar Soedan bent teruggereisd. Enkel aan de gevolgen die u omwille van deze terugkeer zou kennen wordt geen geloof gehecht. **Het artikel in verband met de transitie in Soedan** neergelegd ter rechtszitting kan evenmin de vrees voor vervolging in uwen hoofde aantonen. Het betreft namelijk louter een algemeen artikel zonder dat op enige manier wordt aangetoond op welke manier dit weerslag heeft op uw vrees voor vervolging, aangezien de door u aangehaalde feiten ongeloofwaardig werden bevonden.

Waar uw advocaat aanhaalt dat bij eventuele tegenstrijdige verklaringen rekening moet worden gehouden dat er nuanceverlies kan zijn bij de dubbele vertaling van het Arabisch via het Frans of het Engels naar het Nederlands en dat de opeenstapeling van verschillende problemen er voor kan zorgen dat uw geheugen u van tijd tot tijd in de steek laat, wordt er op gewezen dat dit niet afdoende is om bovenstaande appreciatie te wijzigen. Vooreerst verklaart u bij alle gehoren overtuigend de vragen duidelijk begrepen te hebben en formuleert u zelf geen opmerkingen bij het persoonlijk onderhoud (CGVS I p.26, CGVS II p.16, CGVS III p.21 en CGVS IV p.14). Daarnaast geeft uw advocaat niet aan wat er concreet misbegrepen zou zijn ten gevolge van de vertaling. Waar uw geheugen zou zijn aangetast omwille van mentale problemen kan dit evenmin weerhouden worden als een element dat de geloofwaardigheid van uw relaas herstelt. U legt hier vooreerst geen enkel medisch attest van neer, zodoende kan niet worden nagegaan op welke manier enige mentale problemen uw verklaringen zouden kunnen beïnvloeden. Daarnaast betreffen de tegenstrijdigheden die u in bovenstaande argumentatie worden aangerekend dergelijke cruciale elementen binnen uw asielaanvraag dat kan verwacht worden dat deze ook bij enige mentale moeilijkheden u nog duidelijk voor de geest zouden staan.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van:

- de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten)
- de materiële motiveringsplicht;
- beoordelingsfout.”

Verzoeker vestigt de aandacht op het feit dat verschillende essentiële elementen *in casu* niet betwist zijn:

“Verzoeker is afkomstig van de regio Darfoer;

Verzoeker is Soedan tweemaal op illegale wijze ontvlucht; hij vertrok een eerste maal in 2012; in april 2017 is hij vanuit België naar Soedan teruggekeerd met een document van vrijwillige terugkeer (emergency travel document), afgeleverd door het Soedanese consulaat in België; in oktober 2017 is hij Soedan opnieuw ontvlucht;

De situatie in Darfoer is complex; wanneer de Soedanese overheid een individu verdenkt van sympathie met of deelname met de Darfoeri rebellinggroeperingen, riskeert deze persoon in Darfoer, Khartoum en de rest van Soedan vervolging (bestreden beslissing, p. 3);

Afkomstig zijn uit Darfoer verhoogt de mogelijke interesse van de Soedanese inlichtingendiensten; ook Soedanese opposanten lopen risico op vervolging bij terugkeer als ze politiek actief zijn in het buitenland; Soedanezen uit conflictgebieden zoals de regio Darfoer lopen een ernstig risico op mensenrechtenschendingen in geval van terugkeer naar Soedan (bestreden beslissing, p. 6);

Bepaalde bronnen, waaronder IOM, stellen dat het document waarmee verzoeker terugkeerde naar Soedan op zich geen risico met zich meebrengt maar wel een uitgebreider verhoor door de

inlichtingendiensten kan doen verwachten; andere bronnen geven aan dat reizen met een dergelijk document wel meer risico met zich meebrengt om geïnterviewd te worden en dat hierbij discriminatie en vervolging kan voorvallen, hoewel dit niet als de standaard situatie beschouwd wordt”.

Aangaande zijn profiel stelt verzoeker als volgt:

“Verzoeker is officieel van Arabische Arakin-origine, aangezien zijn vader Arakin is. Langs moederszijde is verzoeker evenwel verwant met de Afrikaanse stam Berti. Verzoekers moeder is met name Berti. Verwerende partij stelt dat verzoekers verklaringen over zijn verwantschap met de Berti-stam niet eenduidig zouden zijn. Ze stelt dat hij oorspronkelijk verklaard zou hebben dat zijn moeder Iqbal zou zijn, aangezien hij verklaarde dat zijn tante aan moederszijde Iqbal is. Verzoekende partij wenst op te merken dat “Iqbal” niet de naam van een Soedanese stam is. Het is daarentegen de naam van verzoekers tante. Op dit punt is dus sprake van een interpretatiefout vanwege verwerende partij en geenszins van een tegenstrijdige verklaring vanwege verzoeker. Verzoeker heeft meermaals herhaald dat zijn moeder Berti is, en heeft ook herhaaldelijk verklaringen afgelegd over het effect dat dit had op hem en zijn familieleden. Meermaals gaf hij aan dat zij niet als “volwaardige” Arabieren beschouwd werden [...] Uit verzoekers verklaringen blijkt eenduidig en consistent dat hij langs moederszijde nauw verwant is met de Berti-stam, en dat dit ook consequenties had in zijn dagelijks leven. Zijn familie werd niet aanvaard als een Arabische stam, zijn vader was zelfs verstoten door zijn eigen Arabische Arakin-stam vanwege zijn huwelijk met een Berti-vrouw. Zij ervoeren ook discriminatie en racisme omwille van hun deels Afrikaanse origine. Zo werd verzoeker op straat soms uitgescholden of nageroepen en ondervond hij moeilijkheden bij het vinden van werk en bij het verkrijgen van bepaalde vormen van hulp (bv. medische hulp) buiten Darfoer. Hierover legt verzoeker spontane verklaringen af, onder meer tijdens het laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS [...] Op basis van verzoekers verklaringen dient te worden aangenomen dat hij gedeeltelijk van Afrikaanse origine is, een element dat in overweging dient te worden genomen bij de beoordeling van zijn vrees voor vervolging (zie verder).”.

Verder wijst verzoeker op algemene informatie met betrekking tot de visering van personen afkomstig uit Darfur in Soedan, meer bepaald op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en op de COI Focus van de UK Home Office “Country Policy and Information Note Soedan: Non-Arab Darfoeri” van september 2018. Hij stelt dat blijkt *“uit de meeste bronnen dat niet iedereen afkomstig uit Darfoer automatisch en altijd een risico loopt op vervolging vanwege de Soedanese overheidsdiensten, maar dat individuen verdacht van sympathie met of deelname met de Darfoeri rebellengroeperingen wel vervolging riskeren vanwege de overheid in heel Soedan”* en dat het *“UK Home Office schrijft dat zowat alle niet-Arabische Darfoeri verdacht worden van mogelijke connecties met rebellengroepen in Darfoer (zie COI Focus CEDOCA “Soedan: Veiligheidssituatie Darfoer”, 24 mei 2019, administratief dossier, p. 30)”*.

Inzake de informatie met betrekking tot het risico op vervolging voor terugkeerders en de toepassing op de situatie van verzoeker, onderstreept verzoeker van mening te zijn dat verweerder, bij het lezen van de motieven van de bestreden beslissing, en de toetsing daarvan aan de inhoud van het betreffende rapport, er een *“uiterst eenzijdige lezing van het rapport op nahoudt, en bovendien volstrekt onvoldoende motiveert waarom zij op basis van de informatie verrat in het gehanteerde rapport tot de conclusie komt dat verzoeker in geval van terugkeer naar Soedan geen risico op vervolging door de Soedanese overheidsdiensten zou lopen.”*.

Verzoeker betoogt aangaande het risico op vervolging voor terugkeerders als volgt:

“Zoals gezegd meldt de COI Focus “Soedan: risico bij terugkeer” van 6 februari 2018 dat niet alle bronnen het risico voor (niet-Arabische) Darfoeri in geval van terugkeer op dezelfde manier inschatten. Het rapport geeft vervolgens een voor een de verschillende bronnen hieromtrent weer.

Het rapport gaat van start met een uitgebreide opsomming van talrijke gezaghebbende bronnen die aangeven dat in hoofde van (niet-Arabische) Darfoeri wel degelijk een risico op vervolging door de Soedanese overheidsdiensten lopen [...] Het rapport geeft vervolgens een aantal bronnen weer waarmee de CEDOCA-onderzoekers contact gehad hebben, die van mening zijn dat iemands etnische profiel op zichzelf onvoldoende is om te concluderen dat in hoofde van die persoon een risico bestaat, en dat naar het daadwerkelijke politieke profiel moet worden gekeken. Het betreft met name informatie van een aantal Westerse ambassades, UNHCR. IOM, een Soedan-researcher van Human Rights Watch... Het mag duidelijk zijn dat de informatie die over deze kwestie circuleert enerzijds beperkt, en anderzijds allesbehalve eenduidig is. Verzoekende partij is evenwel van mening dat het zeer grote aantal bronnen, waaronder enkele zeer gezaghebbende, die wél van mening zijn dat er een risico op vervolging bestaat voor personen afkomstig van Darfoer die na een asielprocedure in het buitenland

terugkeren naar Soedan, minstens aanleiding geven tot het vaststellen van een reële kans dat er een risico op vervolging bestaat voor deze categorie van personen.”.

Verder meent verzoeker dat hij als etnische Darfuri zal worden beschouwd en redeneert hij als volgt:

“Wat betreft de concrete situatie van verzoeker, lijkt verwerende partij het verhoogde risico in hoofde van verzoeker louter af te willen doen op basis van het feit dat verzoeker niet recent afkomstig is uit Soedan en door twijfel te zaaien over zijn banden met de Afrikaanse Berti clan. Waar verzoekende partij daarnet reeds argumenteerde dat verzoekers verwantschap met de niet-Arabische Berti wel degelijk duidelijk is, wenst ze er voorts op te wijzen dat uit het door verwerende partij zelf gehanteerde rapport blijkt dat bij de vaststelling van een verhoogd risico in hoofde van personen afkomstig van Darfoer, “de term “Darfoeri” moet begrepen worden als een etnische kwalificatie en niet als een geografische. Het risico is bijgevolg even groot voor niet-Arabische Darfoeri die in Darfoer of buiten Darfoer geboren zijn en/of wonen.” (COI Focus “Soedan: risico bij terugkeer” van 6 februari 2018, p. 27) Ook het emergency travel document waarmee verzoeker teruggekeerd is naar Soedan vermeldde zijn afkomst uit Darfoer. Hoewel verzoeker niet meer over dit document beschikt omdat het door de Soedanese overheidsinstanties werd ingehouden op het ogenblik van zijn aankomst, voegt verzoekende partij een ander (geanonimiseerd) emergency travel document bij huidig verzoekschrift, om duidelijk te maken dat een dergelijk document qua persoonsgegevens onder meer de geboortedatum en -plaats van de persoon in kwestie betreft (zie stuk 3). Op basis van dit document konden de Soedanese overheidsinstanties bij zijn aankomst dus zijn afkomst uit Darfoer vaststellen. Verzoeker verklaarde overigens dat hem bij het interview voor het verkrijgen van dit emergency travel document vragen werden gesteld over zijn herkomst uit Darfoer [...] Er kan dus geen twijfel over bestaan dat de Soedanese instanties op het moment van zijn terugkeer in Soedan meteen op de hoogte waren van zijn herkomst uit Darfoer. Het feit dat verzoeker lange tijd buiten Darfoer gewoond heeft, neemt derhalve niet weg dat hij als “etnische Darfoeri” wordt beschouwd en daarom, zoals verwerende partij zélf vaststelt, “de mogelijke interesse van de Soedanese inlichtingendiensten verhoogt” en “een ernstig risico op mensenrechtenschendingen loopt in geval van terugkeer naar Soedan”.”.

Wat betreft de motivering in de bestreden beslissing aangaande de eerder ondergane vervolgingsfeiten, verwijt verzoeker verweerder dat hij zich voor het beschrijven van de zogenaamde “standaardprocedure” louter baseert op informatie van de Britse ambassade in Khartoem. Een dergelijke eenzijdige bronnenlezing kan volgens verzoeker niet geaccepteerd worden omdat de COI Focus uiteenlopende bronnen hierover bevat. Bovendien is er, aldus het verzoekschrift, telkens een andere agent van dienst en zal de behandeling van de betrokken persoon door de NISS vanzelfsprekend anders verlopen. Verder stelt verzoeker dat er uit het COI Focus rapport opnieuw blijkt dat “er duidelijk onenigheid bestaat tussen de verschillende bronnen omtrent het risico dat een dergelijk emergency travel document met zich meebrengt. Opnieuw zijn er een heel aantal belangrijke bronnen die aangeven dat het document wel degelijk een verhoogd risico met zich meebrengt op verdere ondervraging en mogelijk discriminatie en vervolging”.

Omtrent de tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen aangaande zijn verplichte tewerkstellingen door de Soedanese inlichtingendiensten in de maanden voor zijn tweede vlucht uit Soedan, maakt verzoeker de volgende opmerkingen:

“Wat betreft de opmerking van verwerende partij over de manier waarop de inlichtingendiensten verzoeker opdroegen voor hen te gaan werken, meent verzoeker dat wat dit betreft een vergissing moet zijn gebeurd wanneer men vertaalde/noteerde dat men hem na zijn huwelijk zou zijn “beginnen bellen” om te komen werken. Vooreerst wenst verzoekende partij op te merken dat verzoeker op het ogenblik van zijn huwelijk reeds meer dan een maand, m.n. sinds begin juni, gedwongen arbeid verrichtte voor de Soedanese veiligheidsdiensten. Hij heeft dus in elk geval nooit verklaard dat ze hem voorafgaand aan het begin van zijn gedwongen werk zouden zijn “beginnen bellen”. Bovendien heeft men hem ook na zijn huwelijk niet gebeld om terug te komen. Men heeft hem eenvoudigweg slechts enkele dagen vrijaf gegeven, en hij heeft zich na deze dagen “huwelijksverlof” uit zichzelf opnieuw aangemeld, waarna hij tot 25 augustus 2017, de dag waarop hij ziek werd, verder gewerkt heeft.

Verzoeker is voorts duidelijk en gedetailleerd geweest in zijn verklaringen hieromtrent:

- Hij diende zich twee weken na zijn vrijlating spontaan aan te melden bij de inlichtingendiensten in Khartoum, maar wel werden zijn contactgegevens (zijn eigen telefoonnummer alsook dat van zijn schoonvader en diens adres) genoteerd;*
- Twee weken later meldde hij zich daarom effectief spontaan aan;*
- Hij begon begin juni 2017 te werken voor de inlichtingendiensten;*
- Op 25 juli 2017 trouwde hij, en hiervoor kreeg hij enkele dagen “verlof”;*
- Vervolgens diende hij verder te werken, elke dag, tot hij op 25 augustus 2017 ziek werd en thuisbleef;*

- Op 1 september 2017 zijn de inlichtingendiensten zijn deur komen inbeuken en hebben ze hem meegenomen, aanvankelijk naar de plek waar hij eerder arbeid verrichtte en vervolgens werd hij overgebracht naar het detentiecentrum "Khartoum Bahri" (CGVS III, p. 18);

- Hier bleef hij gedurende iets langer dan een maand gedetineerd; tijdens deze detentie werd hij gefolterd: hadden me gefolterd. ze deden water in de cel waar ik was, ze folterden me in dat vuile water";

- Verzoeker kreeg hierdoor ernstige gezondheidsproblemen en werd begin oktober overgebracht naar het ziekenhuis;

- Na vier à vijf dagen in het ziekenhuis wist hij te ontsnappen (CGVS III, p. 18).

Wat betreft de periode waarin hij diende te gaan werken zijn ook een aantal vergissingen ontstaan tijdens het persoonlijk onderhoud:

- Bij de vertaling van verzoekers verklaring in de gehoornotities CGVS III, p. 17 moet iets zijn misgelopen, want verzoeker verklaart met klem nooit gezegd te hebben dat ze hem zouden zijn "beginnen bellen", en allerm minst dat zijn werk pas na zijn huwelijk (op 25 juli 2017) begonnen is; integendeel, hij was al een geruime periode aan het werk voor zijn huwelijk, en heeft ter gelegenheid van dit huwelijk "verlof" aangevraagd;

- Dat hij op 7 à 11 mei 2017 zou zijn beginnen werken, ontkent verzoeker eveneens met klem en wijt dit mogelijks aan een verspreking of vergissing van zijn kant; rond 7 mei 2017 vond immers de verzoeningspoging in zijn dorp plaats, en dit kan dan ook onmogelijk de datum zijn dat hij in Khartoum begon te werken.

Hetzelfde geldt voor wat betreft zijn ontsnapping uit het ziekenhuis. Verzoeker bevestigt dat hij vier à vijf dagen na zijn opname daar wist te ontsnappen. Zijn eerste dag daar was hij zelfs nog geboeid, en was het dus onmogelijk om te ontsnappen. Ook hier moet tijdens het persoonlijk onderhoud iets zijn misgelopen toen werd verklaard/vertaald/genoteerd dat hij slechts één dag in het ziekenhuis verbleef. Dit is volgens verzoeker zelf immers volstrekt onmogelijk.

Verzoekende partij meent dat het ten zeerste aannemelijk is dat in bovenstaande gevallen sprake is van een begripsverwarring of vergissingen in hoofde van verzoeker/tolk/protection officer. Het gaat immers om kleine detailelementen van een verklaring, die overigens niet nader afgetoetst werden om zich van de correctheid van de verklaring/vertaling te verzekeren. Bovendien wegen deze kleine vergissingen niet op tegen verzoekers voor het overige precieze, gedetailleerde en coherente verklaringen.

Verzoekers verklaringen zijn chronologisch goed gestructureerd, precies en gedetailleerd, en doorleefd. Verzoekende partij meent dat verzoeker aan de hand van zijn verklaringen aannemelijk heeft gemaakt dat hij aan de door hem verklaarde wanbehandelingen vanwege de Soedanese overheidsdiensten onderworpen is geweest.

Minstens dient te worden vastgesteld dat, ondanks het feit dat maar liefst drie interviews hebben plaatsgevonden in het kader van verzoekers huidige asielaanvraag, amper vragen zijn gesteld over verzoekers detentieomstandigheden in september/oktober 2017. Nochtans verklaarde hij in die periode opnieuw meer dan een maand gedetineerd te zijn en ernstig gefolterd te zijn: "ze hadden me gefolterd, ze deden water in de cel waar ik was, ze folterden me in dat vuile water". Over deze periode werd hem evenwel geen enkele vraag gesteld! Ook zijn verklaringen over deze periode hadden evenwel kunnen bijdragen aan de vaststelling van de geloofwaardigheid ervan. Verzoekers raadvrouw wees aan het eind van het laatste persoonlijk onderhoud over dit gebrek in de bevraging van verzoeker (CGVS V, p. 23). Niettemin ging verwerende partij niet over tot een bevraging van verzoeker omtrent dit belangrijk element. Dit leidt tot de vaststelling dat de bevraging van verzoeker op onvoldoende grondige en zorgvuldige wijze is gebeurd."

Voorts wijst verzoeker op zijn politieke activiteiten in België en betoogt hij dat hij op dit punt beperkt bevraged werd. Hij verwijst naar de COI Focus "Soedan: risico op terugkeer" en stelt dat het COI Focus rapport – hoewel niet eenduidig – verwijzingen naar verschillende bronnen bevat die wel degelijk spreken van een dergelijk risico. Deze bronnen geven aan dat de Soedanese overheid de diaspora monitort en personen met een politiek profiel bekend zijn bij de autoriteiten.

Verzoeker beroept zich op de algemene veiligheidssituatie in Soedan en verwijst naar landeninformatie.

Aangaande zijn vrees voor bloedwraak, stelt verzoeker als volgt:

"Verzoekende partij is het evenmin eens met verwerende partij wanneer zij stelt dat zijn verklaringen omtrent de familievete en zijn ingeroepen vrees voor bloedwraak ongeloofwaardig zouden zijn. Het merendeel van de argumenten van verwerende partij hieromtrent betreffen elementen die verwerende partij zelf "opmerkelijk", "merkwaardig" of "onaannemelijk" vindt:

- Het feit dat verzoeker besloot vrijwillig terug te keren;

- Het feit dat de familie waarmee hij een conflict had na lange tijd nog een voorstel tot verzoening formuleerde;

- Het feit dat verzoeker op hun voorstel is ingegaan.

Het betreft hier evenwel telkens een louter subjectieve beoordeling van verwerende partij.

Verzoeker herhaalt dat een groot deel van zijn beslissingen en acties in dit verband ingegeven waren vanuit een bezorgdheid omtrent zijn moeder, die alleen was achtergebleven en erg leed onder de situatie. Zijn moeder drukte hem op het hart om terug te komen voor de verzoeningspoging. Een deel van zijn acties waren dan ook begrijpelijkerwijze door emotionele motieven ingegeven, eerder dan door zuiver rationele.

Verzoekende partij is het evenmin eens met de vaststelling van verwerende partij dat verzoekers verklaringen over de betrokkenen bij de familievete zijn geloofwaardigheid in twijfel zouden trekken. Hij kent wel degelijk de clannaam van de betrokken familie: het betreft de Rizeigat-subclan binnen de grotere clan van de Bagarra. Dat hij op een bepaald moment over de Missariya sprak berustte op een vergissing van zijn kant, zoals hij al tijdens het persoonlijk onderhoud zelf spontaan aangaf. Dit kan hem dan ook geenszins verweten worden.

Verzoekende partij meent dat ook verzoekers verklaringen omtrent de familievete en het verloop daarvan uiterst gedetailleerd, doorleefd en geloofwaardig zijn, en bovendien in grote mate consistent en coherent blijven doorheen wel vier verschillende interviews.

Zijn vrees voor vervolging als gevolg van een familievete, als gevolg van een conflict van zijn broer, dient dan ook als grond te worden beschouwd."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"3. voorbeeld emergency travel document naar Soedan

4. *The New Humanitarian, Sudan 's revolution runs aground in Darfur, 8 januari 2020*

5. *Amnesty International, Sudan: Fresh evidence of government-sponsored crimes in Darfur shows drawdown of peacekeepers premature and reckless, 11 juni 2019*".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat:

- geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering vervolging te vrezen door de inlichtingendiensten;
- evenmin geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vrees omwille van een familieconflict;
- verzoekers afkomst uit Darfur niet volstaat om een internationale beschermingsstatus toe te kennen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift voorafgaandelijk een opsomming maakt van niet-betwiste elementen, dient opgemerkt dat verzoeker aanhaalt tweemaal op illegale wijze Soedan te zijn ontvlucht, terwijl hij niet heeft aangetoond in oktober 2017, na zijn vrijwillige terugkeer in april 2017, opnieuw illegaal te zijn vertrokken.

6. In het verzoekschrift benadrukt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij langs moederszijde verwant is met de Berti-stam, dat dit ook consequenties had in zijn dagelijks leven en dat hij en zijn familie discriminatie en racisme ervoeren omwille van hun deels Afrikaanse origine.

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker van Arabische Arakin-origine is, wat hij zelf ook in het verzoekschrift aangeeft (“Verzoeker is officieel van Arabische Arakin-origine, aangezien zijn vader Arakin is.”, verzoekschrift, p. 6). De bestreden beslissing stelt dienaangaande terecht als volgt:

“Het dient echter benadrukt, dat het feit dat u initieel van Darfur afkomstig bent terwijl u van Arabische origine bent, in deze niet volstaat om in uw hoofd een vrees voor vervolging aan te nemen. Wat betreft de situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit de deelstaat Darfur dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd (zie COI Focus “Soedan: Situatie van leden van de Arabische gemeenschappen uit Darfoer” dd. 18 december 2015, COI Focus “Soedan: Darfoeri in Khartoum” dd. 10 april 2018 en COI Focus “Soedan: Veiligheidssituatie Darfoer” dd. 24 mei 2019), blijkt dat er sprake is van een gewapend conflict tussen de Soedanese regering en rebellengroepen in de regio van Darfoer. De situatie in Darfoer is echter complex, en niet louter te herleiden tot een conflict tussen Afrikaanse rebellen versus Arabische door de regering gesteunde en gecoördineerde militieën. De Arabische gemeenschappen maken al eeuwen deel uit van het sociaal weefsel in Darfoer. Veel Darfoeri Arabieren nemen een neutrale positie in in het conflict. Voorts blijkt dat er eveneens tribale conflicten plaatsvinden, zowel tussen de Arabische gemeenschappen onderling als tussen Arabische en niet-Arabische gemeenschappen. Sommige Arabische strijders keren zich tegen de centrale regering of sluiten zich zelfs aan bij de rebellen uit misnoegdheid over het beleid en de acties van de centrale regering. In het algemeen kan worden besloten dat wanneer de Soedanese overheid een individu verdenkt van sympathie met of deelname aan de Darfoeri rebellengroeperingen, deze persoon in Darfoer, Khartoum en de rest van Soedan vervolging riskeert. Uit de informatie blijkt echter niet dat (bepaalde) Darfoeri Arabieren risico lopen op vervolging door de overheid louter omwille van hun oorspronkelijke herkomst uit Darfoer. Er blijkt evenmin dat Arabieren uit Darfoer bij hun terugkeer uit het buitenland louter omwille van hun oorspronkelijke herkomst uit Darfoer risico lopen op vervolging. Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit Arabier uit Darfoer te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van de Vluchtelingenconventie of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In deze complexe context dringt zich dan ook vooreerst een individuele beoordeling op van de vraag naar bescherming in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”

Uit de geüpdatet COI Focus “Soedan: Veiligheidssituatie Darfur” van 20 februari 2020, waarnaar verwezen wordt in de verweernota, blijkt dat bovengenoemde beoordeling terecht en pertinent, en nog steeds actueel is.

Verzoeker dient aldus *in concreto* aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat verzoeker betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

7. Hoewel verzoeker verklaart in Nyala te zijn geboren en dit grondig werd bevestigd tijdens zijn laatste onderhoud op het Commissariaat-generaal (notities van het vijfde persoonlijk onderhoud van 4 maart 2020 (hierna: notities 5)) speelde zijn volledige leven zich af buiten Darfur. Verzoeker woonde sinds zijn zevende buiten Darfur en ook zijn hele familie verblijft buiten Darfur. Bovendien verbleef verzoeker bij zijn terugkeer uit België in Khartoem, is hij daar ook gehuwd en heeft hij er een dochter. De bestreden beslissing stelt dan ook terecht vast dat, nog los van het feit dat verzoeker een individuele vrees voor vervolging dient aan te tonen, blijkt dat hij over voldoende alternatieven beschikt om zich buiten Darfur te vestigen.

8. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat zijn verklaringen met betrekking tot zijn origine eenduidig en consistent waren, gaat hij voorbij aan de omstandige motivering in de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Waar u verklaart een band te hebben met de Afrikaanse stam Berti is dit onvoldoende om er van uit te gaan dat dit standaard een risico voor u zou inhouden. U verklaart namelijk zelf van Arabische Arakin origine te zijn, het is slechts aan uw moederszijde dat u enige Berti in de familie zou hebben. U bent bovendien niet eenduidig met betrekking wie in uw familie dan wel van Berti origine zou zijn. Waar u eerst verklaart dat enkel uw grootmoeder Berti was (CGVS I p.5) en uw moeder Iqbal zou zijn aangezien u verklaart dat uw tante aan moederszijde Iqbal is (CGVS I p.11), geeft u later aan dat ook uw moeder van Berti-origine zou zijn (CGVS II p.5 en CGVS V p.7). Dit zorgt er voor dat er reeds onduidelijkheid bestaat met betrekking tot de link met enige Afrikaanse stam binnen uw familie en kan moeilijk worden aangenomen dat u louter op basis van deze onduidelijke link met een Afrikaanse stam reeds vervolging zou dienen te vrezen.”.

Verzoekers uitleg, dat “Iqbal” niet de naam van een Soedanese stam is maar de naam van zijn tante, betreft een loutere *post factum* verklaring die geen steun vindt in het administratief dossier en die de vastgestelde tegenstrijdigheden niet kan verschonen. Uit de notities van het eerste persoonlijk onderhoud blijkt immers ondubbelzinnig en ontegensprekelijk dat verzoeker er zich wel degelijk bewust van was dat “Iqbal” de naam van een stam is (“Wat is haar etnische afkomst”, “Haar vader is Berti, haar moeder is mijn tante aan moederszijde. Haar moeder is Iqbal”, notities van het eerste persoonlijk onderhoud van 10 juni 2015 (hierna: notities 1), p. 11).

Bovendien stelde verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nog dat zijn beide ouders tot dezelfde stam behoorden, namelijk Dafalat, een onderverdeling van de Arakin, en dat enkel zijn grootmoeder aan vaderszijde Afrikaanse is, namelijk Berti (notities 1, p. 5). Gelet op voorgaande vaststellingen kan geenszins worden bijgetreden dat verzoekers verklaringen aangaande zijn origine steeds eenduidig en consistent waren.

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker van Arabische Arakin-origine is, doch niet heeft weten aannemelijk te maken dat hij een band heeft met de Afrikaanse stam Berti, noch dat hij zo beschouwd zou worden. Dit klemt des te meer nu verzoeker zelf verklaarde “je krijgt de etnie van je vader” (notities 1, p. 12), die van Arabische Arakin-origine was.

Hoe dan ook, uit de overweging in de bestreden beslissing “Ook waar u verklaart een band te hebben met de Afrikaanse stam Berti is dit onvoldoende om er van uit te gaan dat dit standaard een risico voor u zou inhouden.” blijkt dat er in de bestreden beslissing wel degelijk rekening werd gehouden met de door verzoeker beweerde band met de Afrikaanse stam Berti.

9. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij en zijn familie discriminatie en racisme heeft ervaren omwille van hun Afrikaanse origine.

Om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Verdrag van Genève moeten alle omstandigheden in rekening worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Verzoeker toont dit geenszins *in concreto* aan. Daargelaten dat verzoeker geen eenduidige verklaringen wist af te leggen aangaande zijn voorgehouden Afrikaanse origine, maakt hij doorheen zijn verklaringen geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen.

Verzoeker verwijst enkel naar bepaalde vragen die hem werden gesteld wanneer hij werk zocht of wanneer hij documenten aanvraag. Daarnaast verwijst hij nog naar het feit dat hij op straat zou zijn nageroepen (notities 5). De *in casu* ingeroepen discriminatie is onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

10. Verder klaagt verzoeker aan dat de informatie waarop de bestreden beslissing zich baseert niet eenduidig is en dat er wel degelijk een risico op vervolging bestaat voor personen afkomstig van Darfur die na een asielpcedure in het buitenland terugkeren naar Soedan, minstens aanleiding geeft tot het vaststellen van een reële kans dat er een risico op vervolging bestaat voor deze categorie van personen.

Inzake de terugkeer van afgewezen asielzoekers naar Soedan blijkt uit de COI Focus “*Soedan: Darfuri in Khartoem*” van 10 april 2018 dat het Britse Upper Tribunal in een zaak van 2016 besliste dat een afgewezen Soedanese verzoeker om internationale bescherming niet louter op basis van de gedwongen terugkeer of de afwijzing van een verzoek om internationale bescherming risico loopt op ernstige schade (COI Focus “*Soedan: Risico bij terugkeer*” van 6 februari 2018).

Tevens komt naar voor dat Darfuri algemeen genomen nauwlettender in de gaten worden gehouden door de Soedanese autoriteiten. Zo worden Darfuri studenten vaak gediscrimineerd en worden ze van dichtbij gevolgd omdat ze verdacht kunnen worden van sympathie voor rebellenbewegingen. Anderzijds benadrukken deze bronnen dat in Soedan politieke activiteiten de belangrijkste reden zijn voor vervolging en niet de etnische afkomst. De in het dossier voorliggende bronnen stellen dat de etnische origine alleen geen voldoende reden is om door de Soedanese veiligheidsdiensten (NISS) lastiggevallen te worden. De Britse ambassade te Khartoem verklaart in september 2016 geregeld contacten te hebben met Darfuri organisaties zelf en daarnaast met instellingen van de VN en andere ambassades in Khartoem. Geen van deze contacten maakt melding van “*etnische vervolging*” van niet-Arabische Darfuri buiten Darfur. Ook de Deens-Britse fact-finding-missie concludeert in haar rapport in 2016 geen specifieke informatie te hebben ontvangen die erop zou kunnen wijzen dat Darfuri enkel en alleen om hun etnische afkomst worden vervolgd. De Home Office, VK komt tot eenzelfde de conclusie dat niet-Arabische Darfuri niet worden vervolgd louter omwille van hun etniciteit.

Deze samenvattende conclusies werden getrokken uit de aan het administratief dossier toegevoegde en geciteerde landenrapporten die blijken te steunen op vele rechtstreekse contacten en meerdere geschreven en audiovisuele bronnen.

Uit voorgaande dient te worden afgeleid dat – in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt – het loutere feit te behoren tot een (niet-)Arabische etnie afkomstig uit Darfur op zich onvoldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Het komt verzoeker toe een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade *in concreto* aan te tonen, waar hij evenwel faalt zoals blijkt uit de vaststellingen van de bestreden beslissing.

10. In de bestreden beslissing wordt terecht geoordeeld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van zijn activiteiten (in België) in de negatieve aandacht van de Soedanese autoriteiten zou staan.

Verzoeker maakte pas tijdens zijn laatste onderhoud op het Commissariaat-generaal een vrees kenbaar omwille van het feit dat hij in België tegen het Soedanese regime heeft betoogd. Nooit eerder maakte hij gewag van enig politiek activisme. De bestreden beslissing wijst er dan ook terecht op dat verzoeker niet weet aan te tonen hoe, indien zijn deelname aan betogingen in België al aanleiding zou kunnen geven tot enige vervolging *quod non*, de Soedanese autoriteiten van zijn activiteiten op de hoogte zouden zijn.

De beslissing wijst er verder terecht op dat het louter deelnemen aan betogingen bezwaarlijk kan beschouwd worden als een teken van een expliciet politiek engagement dat in de huidige omstandigheden tot vervolging zou kunnen leiden. Een verwijzing naar algemene rapporten volstaat derhalve niet, net zomin als het zichzelf op algemene wijze toemeten van een risicoprofiel, om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire

bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient, net als het risicoprofiel, *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

11. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat de Soedanese overheidsinstanties op basis van zijn *“emergency travel document”* zijn afkomst uit Darfur kunnen vaststellen, dient hernomen dat verzoeker in onderhavige procedure geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat hij omwille van zijn Arabische Darfurese afkomst vervolging dient te vrezen. De bestreden beslissing motiveerde aangaande het voorbeeld van het *“emergency travel document”* (ETD) dat de advocaat van verzoeker neerlegde, terecht als volgt:

“Uw advocaat legt een voorbeeld van een emergency travel document neer. Er wordt niet ingezien hoe het neerleggen van een dergelijke type-document uw vrees voor vervolging kan aantonen. In onderhavige beslissing wordt namelijk niet betwist dat u met een dergelijk document naar Soedan bent teruggereisd. Enkel aan de gevolgen die u omwille van deze terugkeer zou kennen wordt geen geloof gehecht.”

Uit de COI Focus *“Soedan: Risico bij terugkeer”* van 6 februari 2018 blijkt bovendien dat verschillende bronnen aangeven dat terugkeer met een ETD op zich geen risico meebrengt voor de terugkeerder, maar dat personen in het bezit van een ETD wel onder meer over hun redenen voor vertrek ondervraagd worden aan de immigratiedesk in de luchthaven. Personen zonder paspoort kunnen zich aan een uitgebreider verhoor door de inlichtingendiensten verwachten. Een enkele bron verklaarde inderdaad dat reizigers met een EDT geïdentificeerd worden als afgewezen asielzoekers *“wat volgens de organisatie een politiek profiel is”*, maar deze bron stelt niet dat elke Soedanees die terugkeert met een EDT vervolging riskeert, doch wel dat ze ondervraagd kunnen worden door de NISS *“en dat tijdens deze controle discriminatie en vervolging kunnen voorkomen, in het bijzonder tegenover politieke opposenten of leden van kwetsbare groepen”*. Een andere bron stelt over deze controle door de NISS dat terugkeerders enkel aan een verder onderzoek worden onderworpen indien ze beschouwd worden als *“a potential person of interest”*, *“bijvoorbeeld omdat hun naam op een zwarte lijst (travel watch list) staat, omdat ze in het verleden contacten hadden met de Soedanese oppositie of omdat ze in het buitenland actief zijn bij oppositiebewegingen”*. Er kan dus ook op basis van de beschikbare informatie geenszins worden aangenomen dat elke afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Soedan vervolging dient te vrezen, louter en alleen omwille van diens asielverzoek in Europa. Verzoeker voegt geen andersluidende informatie toe noch toont hij aan dat hij anders behandeld zal worden door de NISS.

Verzoeker verwijt verweerder dat hij zich voor het beschrijven van de zogenaamde *“standaardprocedure”* louter baseert op informatie van de Britse ambassade in Khartoem. Een dergelijke eenzijdige bronnenlezing kan volgens verzoeker niet geaccepteerd worden omdat de COI Focus uiteenlopende bronnen hierover bevat. Bovendien is er telkens een andere agent van dienst en zal de behandeling van de betrokken persoon vanzelfsprekend anders verlopen.

De Raad verwijst vooreerst naar bovenvermelde motivering inzake de terugkeer van afgewezen asielzoekers naar Soedan en naar de vaststelling dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakte dat hij louter op basis van zijn etnische afkomst en zijn verblijf uit Europa in geval van terugkeer naar Soedan een gegronde vrees voor vervolging koestert, dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt.

De bestreden beslissing stelt aangaande verzoekers terugkeer naar Soedan en het document van vrijwillige terugkeer het volgende:

“U verklaart enkel met een document van vrijwillige terugkeer te zijn gereisd, afgeleverd door het Soedanees consulaat in België. Hier stond niet op vermeld dat u asiel had aangevraagd in België (CGVS IV p.4). Het is louter op basis van dit document dat u er bij uw aankomst in Khartoum werd uitgepikt en naar de kantoren van de inlichtingendiensten werd gebracht. Vandaar werd u vervolgens rechtstreeks naar de gevangenis overgebracht. U werd door geen andere diensten ondervraagd dan door de inlichtingendiensten. Uit uw verklaringen blijkt dat u zo goed als geen vragen werden gesteld over dit verblijf in het buitenland. U zou nooit de kans hebben gekregen om enige toelichting te geven. U verklaart dat als u maar durfde te antwoorden, zij u op een vernederende wijze het zwijgen oplegden. U verklaart het niet als een ondervraging te kunnen beschouwen, u heeft hen niets gezegd en kreeg enkel beledigingen en beschuldigingen te slikken (CGVS III p.19 en CGVS IV p.7-8). Uit de toegevoegde informatie komt echter een ander beeld naar voren. Daaruit blijkt namelijk dat de standaardprocedure voor een teruggekeerde asielzoeker er uit bestaat dat de immigratiedienst de reisdocumenten tijdelijk inhoudt, er een ondervraging volgt en zij maximaal 24 uur worden vastgehouden. Indien de ondervraging niets oplevert wordt de terugkeerder terug vrijgelaten, enkel wanneer criminele feiten of andere laakbare redenen voor vertrek aan het licht komen komt deze op een zwarte lijst terecht en kan hij Soedan niet meer verlaten.

Er zouden hierbij uiteenlopende vragen gesteld worden over de herkomst van de terugkeer, de activiteiten in het buitenland en de redenen voor de terugkeer naar Soedan. IOM, de organisatie waarmee u naar Soedan terugkeerde, voegt daaraan toe dat het document waar u mee reisde, een emergency travel document, op zich geen risico met zich meebrengt maar men een uitgebreider verhoor door de inlichtingendiensten kan verwachten waarbij men wordt ondervraagd over zijn redenen van vertrek. Men heeft het hierbij over een ondervraging van een tien à vijftien minuten waarna de ondervraagde kan vertrekken. Andere bronnen stellen dat het reizen met een dergelijk document wel meer risico met zich meebrengt om geïnterviewd te worden en dat hierbij discriminatie en vervolging kan voorvallen, dit echter zonder dat zij dit als de standaard beschouwen. Volgens de standaardprocedure zouden de inlichtingendiensten pas tussenbeide komen na het afronden van de immigratieprocedure. Terugkeerders worden daarbij niet systematisch aan verder onderzoek onderworpen, maar enkel als zij worden beschouwd als een 'potential person of interest'. **De procedure die naar voren komt in de beschikbare informatie stemt derhalve niet overeen met uw verklaringen, namelijk waarbij u het slachtoffer zou zijn geweest van absolute willekeur bij uw aankomst in Soedan, waarbij u geen enkel onderscheid maakt tussen de verschillende procedures bij uw aankomst in het land en waarbij u verklaart geen vragen te zijn gesteld en geen enkele mogelijkheid te hebben gekregen om uw situatie toe te lichten. Dergelijke verklaringen dragen bij tot de ongeloofwaardigheid in Soedan geïnterviewd te zijn door de inlichtingendiensten en dit in de toekomst opnieuw te riskeren.**"

Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent.

Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot een selectieve lezing van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waarbij hij tracht de gevolgtrekkingen in de bestreden beslissing om te keren, maar slaagt er niet in met concrete, dienstige en objectieve elementen aan te tonen dat die informatie en de gevolgtrekkingen van verweerder niet juist of actueel zouden zijn. De vaststellingen in de bestreden beslissing blijven dan ook overeind.

12. Aangaande verzoekers verklaringen over zijn tewerkstelling door de inlichtingendiensten, volgend op zijn terugkeer naar Soedan, motiveerde de commissaris-generaal omstandig als volgt:

"Bovendien valt er een veelvoud aan tegenstrijdigheden op te merken binnen uw verklaringen met betrekking tot de manier waarop u door de inlichtingendiensten verplicht zou zijn tewerkgesteld. Vooreerst bent u allerm minst eenduidig met betrekking tot de manier waarop zij u hebben opgedragen voor hen te gaan werken. Eerst verklaart u bij de vrijlating na uw eerste detentie te zijn gezegd dat zij u zouden contacteren wanneer u zich opnieuw diende aan te melden, zij zouden u opbellen. Daarna begonnen zij u effectief op te bellen om aanwezig te zijn. Vooreerst is deze verklaring op zich reeds opmerkelijk aangezien u evenzeer verklaart dat zij geen telefoonnummer vroegen en zelfs uw telefoon in beslag hadden genomen (CGVS III p.17). In uw latere verklaringen komt daarenboven naar voren dat zij u hadden opgedragen twee weken later terug te keren naar hun lokalen (CGVS IV p.8). U verklaart daarbij dat zij u op geen enkel moment hebben opgebeld (CGVS IV p.9). Zodoende bent u al niet eenduidig over de manier u werd opgedragen zich bij hen te melden. Het feit dat u het CGVS de opmerking bezorgt dat zij het telefoonnummer van uw schoonvader hadden, heft deze onduidelijkheid allerm minst op. Het betreft namelijk nog een bijkomende verklaring die afwijkt van uw eerdere verklaringen, waarbij het opmerkelijk is dat u niet van bij aanvang zou hebben duidelijk gesteld dat zij het telefoonnummer van uw schoonvader gebruikten om u te contacteren. Eveneens legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent de periode waarin u er diende te gaan werken. Enerzijds verklaart u dat zij u na uw huwelijk begonnen op te bellen om elke dag aanwezig te zijn (CGVS III p.16). Dit betekent pas na 25 juli 2017 (CGVS III p.17 en CGVS IV p.6). Anderzijds verklaart u reeds begin juni 2017 gecontacteerd te zijn geweest om er dagelijks te gaan werken en dat u hen zelfs verlof had gevraagd om te kunnen trouwen (CGVS III p.17). Nog verder in uw verklaringen plaats u het begin van deze activiteiten nog eerder en stelt u dan weer sinds 7 à 11 mei 2017 elke dag voor hen te hebben gewerkt (CGVS IV p.10). Hieruit blijkt dat u zelfs het moment waarop u begon voor hen te werken niet duidelijk kunt situeren. In deze is het eveneens opmerkelijk dat u zeer stellig beweert elke dag voor hen te moeten werken, ook op feestdagen en dat u zelfs de tijd niet had om het geld waar u recht op had via IOM af te halen (CGVS IV p.5 en p.10). Dit terwijl u wel degelijk vrije dagen werden toegekend voor uw huwelijk (CGVS III p.17). Dat u dit toegestane verlof niet spontaan vermeldt wanneer naar uw werkrooster wordt gevraagd draagt evenmin bij tot uw geloofwaardigheid. Pas wanneer u op dit huwelijk wordt gewezen herhaalt u hier verlof voor te hebben verkregen (CGVS IV p.10). Ook over uw ontsnapping bent u niet volledig eenduidig. U verklaart vanuit het ziekenhuis te hebben kunnen vluchten. Echter de ene keer verklaart u vier dagen in het ziekenhuis te hebben verbleven, terwijl u de eerste dag streng bewaakt werd en geboeid was (CGVS III p.18-19), een volgende keer verklaart u daarentegen al de eerste dag te zijn kunnen vluchten (CGVS IV p.4)."

Dergelijke verwarrende en manifest tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot het werk dat u diende te verrichten en uw arrestaties zorgen er voor dat hier geen geloof aan kan worden gehecht en zodoende evenmin aan een vrees voor verdere vervolging bij een terugkeer naar Soedan.

Waar verzoeker zijn tegenstrijdige verklaringen aangaande het tijdstip waarop hij voor de NISS begon te werken tracht te verklaren door deze af te doen als een vergissing bij het vertalen of het noteren, vinden deze *post factum* verklaringen geen steun in het administratief dossier. Op de vraag wat er dan gebeurde dat hij daar niet langer kon blijven, antwoordde verzoeker immers als volgt: *“Na het huwelijk, de nationale veiligheid begon me te bellen om elke morgen aanwezig te zijn en voor hen te werken.(...)”*. Uit de notities van het derde persoonlijk onderhoud blijkt bovendien dat verzoeker zowel aan het begin van het gehoor als aan het einde bevestigde de tolk goed te verstaan en alles begrepen te hebben (notities van het derde persoonlijk onderhoud van 23 augustus 2018 (hierna: notities 3), p. 3 en p. 21). Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er problemen waren met de tolk.

De vastgestelde verwarrende en manifest tegenstrijdige verklaringen aangaande het werk dat verzoeker diende te verrichten en over zijn arrestaties leiden ertoe dat de commissaris-generaal terecht kon besluiten tot de ongeloofwaardigheid ervan en zodoende evenmin enig geloof hechtte aan de voorgehouden vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Soedan.

13. Inzake de argumentatie in het verzoekschrift dat *“ondanks het feit dat maar liefst drie interviews hebben plaatsgevonden in het kader van verzoekers huidige asielaanvraag, amper vragen zijn gesteld over verzoekers detentieomstandigheden in september/oktober 2017”*, dient te worden benadrukt dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker om internationale bescherming zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht immers de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en onderzoeksdaden te stellen. Bij de commissaris-generaal is er slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de verzoeker om internationale bescherming voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort.

Aangezien uit het voorstaande blijkt dat op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het relaas van verzoeker ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal de door verzoeker aangehaalde ondervraging over zijn detentieomstandigheden in september/oktober 2017 diende te verrichten.

14. Wat betreft verzoekers vrees voor bloedwraak overweegt verweerder op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker ingeroepen vrees omwille van een familieconflict. Dienaangaande staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

- verzoeker besloot vrijwillig terug te keren naar Soedan voor een samenkomst met de familie waarmee hij al jaren in conflict ligt, zonder dat hij duidelijk kan zijn over het vertrouwen dat hij al dan niet had in de oprechtheid van hun voorstel;
- verzoeker kan niet eenduidig toelichten wat ervoor zorgde dat hij besloot na terugkeer naar Soedan toch niet naar deze samenkomst te gaan;
- verzoeker legt vage en weinig coherente verklaringen af met betrekking tot de betrokkenen binnen dit familieconflict, kent de precieze clan van de familie niet en legt zelfs hier tegenstrijdige verklaringen over af.

De verwijzingen naar zijn moeder en emotionele motieven in het verzoekschrift kunnen niet verschonen dat verzoeker zonder enige garanties vrijwillig terugkeerde naar Soedan voor een samenkomst met een familie waar hij al jaren in conflict mee ligt en die hij beweert te vrezen. De objectieve vaststelling dat verzoeker vrijwillig terugkeerde naar Soedan en zichzelf blootstelde aan de vervolging dat hij beweert te vrezen, zonder dat verzoeker een bevredigende uitleg hiervoor heeft, ondermijnt wel degelijk de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden vrees voor vervolging. Daarnaast blijkt uit lezing van de stukken in het administratief dossier dat – in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in het verzoekschrift – verzoekers verklaringen dermate vaag en doorspekt zijn van onduidelijke, onsamenhangende, incoherente en tegenstrijdige verklaringen betreffende essentiële elementen uit zijn relaas, dat deze niet toelaten hieraan enig geloof te hechten.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hoewel uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij oorspronkelijk afkomstig is uit Darfur, blijkt ook dat hij sinds zijn zevende buiten Darfur woonde, dat ook zijn hele familie buiten Darfur verblijft en dat hij bij zijn terugkeer uit België in 2017 in Khartoem verbleef alwaar hij gehuwd is en een dochter heeft. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn recente herkomst uit Soedan dient *in casu* de veiligheidssituatie in Khartoem te worden beoordeeld.

Verzoeker voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beperkt zich immers tot het neerleggen van algemene landeninformatie met betrekking tot de situatie in Darfur, hetgeen niet dienstig is. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt evenmin over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS